

N:o 154.

Af herr **J. Centerwall**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning och förslag, hvarigenom de lärare vid de allmänna läroverken, hvilka utan särskildt förordnande bestrida lektorstjenst, blifva likställda med de lärare, hvilka på förordnande uppehålla dylik tjenst.

I gällande läroverkstadga äro lärare vid rikets allmänna läroverk indelade i lektorer och adjunkter, hvarmed tydligen är afsedt, att tjänstgöringen inom läroverkets högre klasser (6: 1—7: 2) bör bestridas af lektorer.

Emellertid har på grund af brist på lektorer en ej obetydlig del af denna tjänstgöring måst uppehållas af adjunkter, vikarierande adjunkter eller extra lärare, hvilka ej fått förordnande som e. o. lektorer; många af dessa hafva haft hela sin tjänstgöring eller större delen deraf på högre eller högsta stadiet. Äfven om Kongl. Maj:ts proposition till innevarande års Riksdag angående ökning af de ordinarie lärarnes antal skulle vinna Riksdagens bifall, så är i denna proposition förhållandet mellan lektorer och adjunkter så tilltaget, att nu påpekade sakförhållande ej i väsentlig mån komme att derigenom ändras.

Af årsberättelserna för allmänna läroverken 1898—99 framgår, att antalet af adjunkter och extra lärare, som, utan att hafva lektorsförordnande, samma läsår undervisade i läroverkets högsta klass och derjemte hade halfva sin tjänstgöring eller deröfver i klasserna 6: 1—7: 2, var 80 adjunkter eller vikarierande adjunkter och 23 extra lärare. Af dessa hade 15 adjunkter och 6 extra lärare halfva sin tjänstgöring eller deröfver i sjunde klassen.

Enär en sådan tjänstgöring är förenad med ett långt drygare hemarbete (förberedelse och skriptarättning) än den i nederklasserna (1—5), torde det få anses med rättvisa och billighet öfverensstämmande, att dessa lärare tillerkännas någon godtgörelse utöfver lön eller vanligt arfvode, helst en sådan tjänstgöring förutsätter en längre föregående utbildning.

Hittills har godtgörelse ej kommit sådana lärare till del, som uppehållit tjänstgöring af nu nämnda slag utan särskildt förordnande. Endast de adjunkter, som af eforalstyrelserna förordnats att uppehålla lektorsvikariat, hafva enligt kongl. cirkuläret den 12 juli 1872 erhållit 250 kronor för läsår i godtgörelse, och endast extra ordinarie lektorer och de extra lärare, som fullgjort villkoren för att kunna till lektorer befordras och derjemte att uppehålla lektorsvikariat, hafva, enligt kongl. cirkuläret den 15 juni 1892, erhållit 200 kronor.

Nu finnes ju intet skäl, hvarför ej lärare af samma slag, med samma slags tjänstgöring, skulle erhålla samma godtgörelse, antingen de blifvit *förordnade* eller faktiskt bestrida sådan tjänstgöring.

Att skilnad gjorts mellan dessa båda kategorier beror tydligt från början på ett förbiseende, hvilket torde böra rättas.

På nu anförda grunder får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t, på sätt som kan synas lämpligast, låta utreda, huruvida icke adjunkter, vikarie-
rande adjunkter och extra lärare vid de allmänna läro-
verken, hvilka utan särskildt förordnande bestrida lek-
torstjänstgöring, skulle kunna vinna full likställighet
med de lärare af ofvan nämnda kategorier, hvilka uppe-
hålla lektorstjänst på förordnande, och derefter inkomma
till Riksdagen med förslag i ämnet.

Stockholm den 28 januari 1901.

Julius Centerwall.